

[Arentoft.]

den 8. november 1972 tiltrådte denne ændring, men at det var en betingelse fra finansudvalgets side, at der blev fremsat lovforslag om denne ændring.

Vi er glade for at konstatere, at det i bemærkningerne til lovforslaget bl.a. er nævnt, at forslagets gennemførelse ikke medfører udgifter for statskassen, men vi vil fra fremskridtspartiets side dog fremføre, at vi er lidt skeptiske. Vi er lidt bange for, at det om føje tid måske vil vise sig nødvendigt, at der ansættes endnu en departementschef som chef for departementet for udenrigsøkonomi, da det måske kan vise sig, at direktøren for udenrigsministeriet ikke kan overkomme både jobbet som direktør og departementschef for det ene departement. Det er faktisk vores frygt for, at Parkinsons lov, som jo florerer fint i øjeblikket, måske skulle køre her også.

Men vi kan fra vores partis side sige, at vi meget gerne vil gå ind i en seriøs udvalgsbehandling af dette spørgsmål.

Arne Christiansen (V):

Der er sket en fornuftig tilrettelægning af arbejdet i udenrigsministeriet. Dette er for længst, for mere end et år siden, bekræftet i finansudvalget, og dette lovforslag er kun en konsekvenslov. Venstre har stemt for det i finansudvalget og kan følgelig også gøre det her.

Stinus (RV):

Jeg kan indskrænke mig til her at bekræfte den tilslutning, som det radikale venstre allerede tidligere har givet i forbindelse med tillægsbevillingsloven for 1972-73 til omlægningen af udenrigsministeriets organisation.

Adam Møller (KF):

Selv om jeg ikke kan tiltræde den generelle anbefaling, som hr. K. B. Andersen gav regeringens medlemmer om at følge udenrigsministerens eksempel og fremsætte samme forslag som den tidligere regering, kan jeg godt give min tilslutning til dette lovforslag.

Det er rigtigt, som det allerede er bemærket, at den ordning, der her tilsigtes lovfæstet, allerede har fungeret i mere end et år,

og jeg går ud fra, at når udenrigsministeren foreslår, at denne ordning skal opretholdes, er det, fordi man har haft gode erfaringer også fra ministerens side med hensyn til, hvorledes organisationen af udenrigsministeriet fungerer.

Jeg kan derfor egentlig ikke finde noget særligt grundlag for den opfattelse, som fremskridtspartiets ordfører havde, at der skulle være mulighed for, at den stilling, som direktøren for udenrigsministeriet har som værende departementschef for det ene af de to departementer, skulle være i fare for ikke at kunne opretholdes. Det må da i hvert fald være ministerens nuværende standpunkt, at denne ordning er rigtig. Det vil jeg gerne bede ministeren om at bekræfte herfra, idet jeg i øvrigt tilsiger vores tilslutning til lovforslaget.

Poul Boeg (CD):

Som andre ordførere allerede har været inde på, drejer det sig her blot om, hvad man kan kalde en konsekvenslov. Det bliver i realiteten ikke stort mere end en efterretningsag. Den egentlige afgørelse er allerede truffet via finansloven og normeringslove, og så må vi følge den regel, at når man har sagt a, må man også sige b. Og selv om det i dette tilfælde ikke var os, der var med til at sige a, og selv om vi bedre kan lide bogstavet m, vil vi dog i dette tilfælde også kunne sige b og tilsige velvillig behandling af dette lovforslag i udvalget.

Jeg vil dog gerne slutte med lige at gøre en bemærkning om det, som flere andre ordførere har været inde på, nemlig at det er en lidt usædvanlig opbygning, man her laver, ud fra almindelige forvaltningsretlige synspunkter. Vi konstaterer med tilfredshed det, der indirekte og direkte er kommet frem, nemlig en tilkendegivelse af, at det her har virket tilfredsstillende, men vi vil blot gerne lige præcisere, at der ikke i vor tilslutning ligger noget generelt om dette, og at det ikke nødvendigvis må tages som udtryk for, at vi i andre tilfælde ville give tilslutning til en specialordning af denne karakter, som kan medføre visse betænkeligheder i relation til koordination og andre arbejdsproblemer i et ministerium.

Men som sagt giver vi velvillig tilslutning i det konkrete tilfælde.